

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

174. An confirmare possit stututa, aut etia[m] consensum Episcopi
supplere, ubi is requiritur in statutis Capituli aut ecclesiæ inferioris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

nec edificari monasterii per restatorem relicti assensum & auctoritatem interponere potest: Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 34. citans Aldan. Tom. 2. can. resolut. l. 1. tit. 43. n. 36. Barbof. comp. decis. v. Vicar. Gener. quam habeat auctor. n. A. Sell. Select. can. c. 50. n. 4. qui testetur ita decisum à S. Congreg. 11. Julii 1620. Item Fagn. in c. non amplius. de Institutionib. Est enim erectio monasteriorum de majoribus, Ventrigl. l. c. Item in generali commissione non veniunt ea, quæ ob sui gravitatem certæ personæ vel dignitati commissa sunt à jure l. 1. ff. de offic. ejus, qui vicem alter. obt. & c. 2. de offic. Vicar. in c. Sed facultas novum monasterium erigendi ob rei gravitatem de jure specialiter est commissa Episcopo, c. quidam. c. de Monachis. c. cellulas. 18. q. 2. ergo, ita ferè Fagn. l. c. n. 73. Item per generalem constitutionem Vicarij non videtur in eum translata facultas non competens Episcopo de jure communi, Fagn. n. 77. citatis c. fin. de offic. Vicar. in c. & Innocent. in c. cum in cunctis. de elect. n. 5. facultas autem erigendi novum monasterium non competit Episcopo de jure communi; licet enim de jure antiquo communi monasterium novum constitui poterat, ut probant citati textus. c. quidam. c. de Monachis. c. cellulas. Decrevit tamen postmodum Bonifacius VIII. ne deinceps liceret Fratribus mendicantibus nova loca aut monasteria alicubi recipere sine sedis Apostolicæ licentia. c. unico. de excessibus Prælatorum in c. quam constitutionem postea innovavit Clemens V. pœnasq; contravenientibus adjecit Clem. cupientes. de pœnis. Tridentinum verò Sess. 25. c. 3. de Regular. hanc facultatem sublatam per Bonifac. VIII. Episcopo restituit, unde jam hæc facultas saltem quo ad mendicantes competit Episcopo de jure ipsius Concilii, non autem de jure communi, ac consequenter non censetur demandata Vicario per generale mandatum. Ita ferè Fagn. cit. n. 75. hoc ipsum confirmans ex eo, quod ob eandem rationem Gregor. XIII. dixerit (ut Fagn. in c. his qua. de major. & obed. n. 16.) nolle se, ut Cardinalibus (etsi ij in titulis suis jurisdictionem ordinariam habeant) competant, quæ Episcopis concessa sunt à Conc. Tridentino. Item licentia erigendi novum monasterium est voluntariæ jurisdictionis; cum judicalem indaginem non requirant, saltem ante decretum Clem. VIII. et sapit gratiam sicut beneficiorum collatio. Fagn. n. 77. ea autem, quæ sunt jurisdictionis voluntariæ & sapiunt gratiam, regulariter non censentur translata in vicarium. Fagn. n. 76. juxta dicta sæpe à nobis supra. Denique confirmat hæc Fagn. n. 76. & seq. ex eo, quod monasterium novum erigi non possit, quin erigatur nova dignitas, vel saltem plura beneficia regularia; quia monasterium erigi seu institui nequit sine Abbate, vel Priore, vel Monachis. c. 2. & c. ad monasterium. de statu Monachorum. Vicarius verò sine speciali mandato erigere nequeat novam dignitatem, ut Feder. de Senis Gemin. Felin. in c. cum accessissent. de consuet. Imò nec novum beneficium, pro quo pariter plures citat Fagn. n. 80.

2. Neque his obstat primò, quod Gl. in c. nemo. ad primo. de consecrat. dist. 1. Dicens Episcopum posse id (nempe dare licentiam erigendi nova monasteria) per se vel per alium: nam ut apud Fagn. n. 84. respondet Archid. ibidem in Gl. per se. n. 4. Bellam. in eadem Gl. n. 2. & c. id alium intelligitur de Delegato Episcopi singulari. Neque obstat secundò constitutio illa Clem. VIII. 99. incipiens: quoniam institutum edita 23. Jul. 1603, qua præscribitur Episcopis forma, qua uti debeant in concedenda mendicanti-

bus licentia erigendi nova monasteria, dum utitur verbo Ordinarij, quo venire non solum Episcopos, sed & eorum Vicarios, dictum est sæpe iura. Nam, ut respondet Fagn. n. 87. id factum, quia ibi præscribitur modus generalis, & ab omnibus observandus in erectione omnium monasteriorum. Quæ quidem erectio quia fieri consuevit non tantum ab Episcopis, sed etiam alijs Ordinariis locorum, puta Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis & Vicariis Generalibus Episcoporum, habentibus ad hoc speciale mandatum, ideo usus est nomine Ordinarij, quod magis latè patet quàm Episcopi. c. Ordinarij. de off. Ordinarij. in c. inde tamen inferre non licet, quod dicta facultas indistinctè competat omnibus locorum Ordinariis. Et licet prohibendo, ne ab Ordinariis locorum de cetero nova monasteria erigantur, nisi servata formâ ibi præscripta, videatur à sensu contrario permitttere, ut servatâ dictâ formâ Ordinarij possint hujusmodi erectiones facere, in hoc tamen supponit terminos habiles, adeoque intelligi debet de illis Ordinariis, quibus alias hæc facultas legitime competat, qualis non est Vicarius Episcopi absque speciali mandato.

Quæstio 173. an possit Vicarius Episcopi auctorizare alienationem bonorum Ecclesiæ?

Resp. Vicarius Episcopi non tantum non potest alienare res Ecclesiæ, etiam in illis casibus, in quibus id potest Episcopus sine speciali Episcopi mandato. Barbof. de potestat. Episc. allegat. § 4. n. 106. Pirh. ad tit. de off. vicar. n. 48. Sbroz. l. 2. q. 118. à n. 3. citans Abb. conf. 88. n. 6. Staphil. de lit. grat. & Just. n. 68. Et contra Cephal. conf. 700. n. 45. & seq. vol. 5. Quia alienatio in Ecclesiasticis dicitur esse de arduis. Sbroz. n. 4. citans Rebuff. in pr. tit. de unionum revocat. n. 24. juxta c. ad hæc. De offic. Archid. juncta Gl. v. ardua. Verum etiam decretum, auctoritatem aut consensum suum in istiusmodi alienationibus interponere nequit sine speciali mandato. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 38. Pirh. l. c. Azor. p. 2. l. 3. c. 45. q. 3. (Idem de transactionibus dicunt hi tres) Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 209. citans Cuch. instit. juris Can. tit. de Vicar. n. 105. Redoan. tit. de reb. Eccl. non alien. tit. de auctor. Prælator. n. 60. Barbof. l. c. citans insuper Zerol. in pr. Episcop. p. 1. v. Vicarius, §. 17. Bero. conf. 83. n. 19. vol. 1. Tond. 99. benefic. p. 1. c. 98. n. 1. Quia & hæc authorizatio alienationis bonorum Ecclesiæ est de arduis, ut idem Tondur. Sed neque decretum aut auctoritatem interponere potest sine speciali mandato transactionibus clericorum circa bona Ecclesiastica. Pirh. Azor. Barbof. Pax Jord. citatis ijdem AA.

Quæst. 174. Num Vicarius possit confirmare statuta, aut etiam consensum Episcopi supplere, dum is requiritur in statutis Capituli aut Ecclesiæ inferioris.

1. Resp. ad primum: id eum non posse sine speciali Episcopi commissione. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 45. citans Mareichot. var. resolut. l. 1. c. 69. n. 16. §. 19.

2. Resp. ad secundum quoque negative. Sbroz. l. 2. q. 200. n. 4. dicens esse communem, ac citans. n. 2. pro hoc Feder. de Senis conf. 264. si Canonici. Roman. singul.

ingul. 693. Felin. in c. cum omnes. de consue. n. 9. contra Decium in cit. c. cum omnes. num. 3. dicentem, videri sibi, quod huiusmodi contentus praestari possit per Vicarium, quia similis esse videtur institutioni spectanti ad Episcopum, quæ per Vicarium expediri potest.

3. Limitatur tamen responsio à Sbroz. cit. num. 4. ut Vicarius absente Episcopo sine speciali commissione consensum suum præbere possit loco Episcopi in istis casibus, in quibus statuta Capituli aut alterius Ecclesiæ requirunt consensum Episcopi. Citat pro hoc Archid. in c. Reatina. 63. dist. in fine. Decium l. cit. Jason. in l. cum filius famil. col. 1. n. 3. ff. si certum petatur. eà ratione, quia propter absentiam Episcopi confirmatur Vicarii potestas. Sbroz. num. 5. citans c. nullus. §. 1. de temp. ordinar. in 6. Felin. in c. ex parte. de consue. col. 3. post n. 1.

Quæstio 175. Num Vicarius possit interponere decretum in alienationibus minorum?

Respondeo: de hoc latis dictum ex Sbroz. l. 2. q. 159. quæst. ante hanc 3.

Quæstio 176. Num Vicarius possit sine speciali commissione præstare consensum suum in iis, in quibus Episcopo ex consuetudine vel jure aliquo speciali competit intervenire vel consentire v. g. electioni aut statuto alicui?

1. **R**espondeo negativè: Sbroz. l. 2. q. 30. num. 3. & seq. Vicarius enim habet ordinariam jurisdictionem in his solummodo, quæ competunt Episcopo jure communi, secus de iis, quæ ei competunt jure speciali ultra jus commune, illa enim non veniunt in generali mandato. Sbroz. n. 5. citatis Decio in c. quoniam. Abbas. de off. deleg. n. 15. Ruin. conf. 178. in princ. vol. 3. Roland. conf. 39. num. 17. in 1. Federic. conf. 130. circa finem. Unde etiam potestas illa supplendi in similibus consensum Episcopi non transit in Capitulum fede vacante. Sbroz. n. 3. citans Felin. in c. cum olim. de major. & obed. man. 5. cum in ijs, quæ Prælati ratione consuetudinis, maxime contra jus indultæ, vel juris specialis Capitulum fede vacante non succedit. Abb. in c. scriptum. de elect. num. 9. Glof. & Hostiens. ibidem Butrio & Cardin. in c. verum. de foro compet. & alii apud Sbroz. n. 3.

2. Limitatur responsio pariter ac præcedens, ut illum consensum Episcopi eo absente supplere possit. Sbroz. num. 13. citato Archid. in c. Reatina. dist. 63. ubi is dicat; quod si ex consuetudine in electione alicujus Prælati debet intervenire consensus Regis vel Episcopi, si contingat Regem esse extra regnum, Episcopum extra Episcopatum, sufficit habere consensum Vicarii vel locumtenentis, & qui Archidiaconum in hoc sequuntur Bald. in c. venerabilis. de consue. Decius in c. dilecti il secundo. de appellat. n. 2. Mandos. ad reg. Cancell. de malè promotis. q. 6. n. 12. &c. Contra quam limitationem dum obijcitur, quod absentia Episcopi non ampliat Vicarii facultatem, nisi in casibus in jure expressis juxta Franc. in c. 2. de offic. Vicar. in 6. col. 3. circa finem. Ferret. conf. 327. n. 6. Federic. de Senes conf. 264. opponit Sbroz. num. 17. textum c. cum nullus. §. 1. ubi, quod potestas Vicarii ob absentiam Episcopi extenditur.

3. Quod dictum de consensu, idem de consilio dicendum, nempe quod & hoc ex jure aliquo speciali præstandum ab Episcopo, eo absente, illud præstare possit Vicarius, tradit Sbroz. n. 19. citatis Felin. & Federic. de Senes ubi ante.

P. Leuren. Vicarius Episc. Tract. 1.

Quæstio 177. An Vicarius possit præstare auctoritatem exemplo sumpto ex originali, ut efficiatur instrumentum publicum, habeatque auctoritatem eandem cum originali?

Respondeo: id eum sine speciali delegatione non posse. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 40. Barbof. de potest. Episc. allegat. §. 4. num. 113. citans Hostiens. Decian. in c. fin. de fide instrumentor. Pax-Jord. l. 12. tit. 1. num. 219. quamvis addat ex citato textu videri posse sumi argumentum in contrarium.

Quæstio 178. Num Vicarius consentire possit Clericis, ut litigent in alio tribunalis ecclesiastico quam suo?

1. **R**espondeo: cum Papa c. significasti. de foro competente. prohibuerit Clericis consentire in iudicium non suum absque licentia proprii Episcopi, hanc licentiam non nisi de speciali commissione Episcopi concedere potest Vicarius. Sbroz. l. 2. c. 204. num. 2. citans Pavin. de potest. Capit. fed. vac. p. 2. q. 10. num. 12. Item Pax-Jord. loc. cit. num. 214. Quod si verò ageretur de Judice Laico, ne quidem ipse Episcopus concedere valeret hanc licentiam. Sbroz. l. cit. n. 3. & 4. & ex eo Pax-Jord. l. cit.

2. Pari ferè modo sine speciali mandato Vicarius Episcopi Suffraganei concedere non potest, ut Metropolitanus cognoscat de negotio principali, omisso articulo appellationis ab eodem Vicario ad Metropolitanum interposita. Ventrigl. Tom. 2. Annot. 14. §. 1. num. 40. Barbof. de potest. Episc. allegat. §. 9. n. 110. Sbroz. l. 2. q. 205. dicens sic contra Vicarium Episcopi Concordiensis respondisse Ferretum conf. 307. man. 1. in 2. ubi etiam dicat esse communem DD. in c. Romana. de foro compet. in 6. & num. 3. ampliat hanc doctrinam: etiam si Vicarius Suffraganei purè detulisset appellationi. Sequitur iisdem ferè verbis hanc doctrinam Pax-Jord. l. cit. n. 213.

Quæstio 179. An Vicarius dare possit licentiam celebrandi in domo privata?

Resp. affirmativè Sbroz. l. 2. c. 214. ubi non diffiteor Vicarium Episcopi dare posse licentiam celebrandi in domo, & sacra mysteria conficiendi, ut Rota decis. 88. aliàs 580. in. de refer. in antiq. Jul. Clar. in pract. crimin. §. fin. q. 79. vers. domus privatorum.

Quæstio 180. An Vicarius concedere possit repressalias?

Respondeo: id eum sine speciali mandato non posse. Pax-Jord. l. c. n. 220. Barbof. de potest. Episc. allegat. §. 4. n. 14. citans Victor. in relect. de jure belli n. 41. Sylvan. conf. 34. ad finem. Sebast. Nævi ad authent. ut non fiant pignorationes. collat. §. 1. n. 4. Henriq. in sum. l. 13. c. 43. §. 5. Monet. de jurisd. p. 4. cas. 44. n. 13. Posse autem illum eas concedere ait Sbroz. l. 2. q. 165. ubi: quoniam Vicarii potestatum, qui habent merum & mixtum imperium, concedere possunt repressalias, teste Bald. in l. camte. §. sed omnino. c. ne fil. pro par. n. 4. Bertach. de Episc. p. 6. l. 4. tit. de Vicar. Episc. n. 10. putarem hoc idem Vicario Episcopi esse permissum ex mandato speciali, quia & is habet merum & mixtum imperium, & jurisdictionem. c. si quis Episcopus. 11. q. 8. ubi Gl. & c. de persona. 11. q. 1. Jason. in l. imperium. de jurisd. omn. judic. n. 18. Abb. in c. quod sedem. de off. ordinar. n. 4. & l. q.